

De IntegratieTour

En ineens staat hij stralend voor me. Op het gezellige grasveld aan de Overste den Oudenlaan. Met zijn vrouw, haar broer én de Eritrese vlag.

Het is jaren geleden dat David mij Tigrinales gaf. Als coördinator VluchtelingenWerk Utrecht wilde ik graag meer weten van het land en de taal van de vele vluchtelingen uit Eritrea, die ook toen in onze stad kwamen wonen.

David staat nog net zo positief in het leven als toen hij aan het inburgeren was. Hij is nu al lang een Nederlander en heeft als afgestudeerde informaticus een mooie carrière gemaakt. Tevreden, blij en dankbaar woont hij samen met zijn evenzo vrolijke vrouw in een mooie woning in Leidse Rijn.

Als de enthousiaste - zeg maar gerust - fanatieke tourliefhebbers naast ons in de gaten krijgen dat ze naast serieuze supporters van de Eritrese wielrenners staan, juichen ze zeker net zo hard voor deze tourdeelnemers, dan voor hun eigen favoriet. Ze helpen op een gegeven moment zelfs mee de vlag omhoog te houden. Ook geven ze voortdurend de rondetijden van Daniel Teklehaimanot en Merhawi Kudus aan David door.

We gaan deze warme mooie middag steeds meer met elkaars favorieten mee juichen! En ja ook troostende woorden roepen als er iemand teleurgesteld is. Ik zou eventjes bij de tour gaan kijken en vijf uur later sta ik er nog.

Wies Kalsbeek
www.uitdeverf.nl